

Revista ECONOMICA

Supliment • nr. 4 • 27 ianuarie 1978

1

I.A. PITEȘTI
SECȚIA METALURGICĂ
CURTEA DE ARGES
Str. Valea Iașului nr. 1

2

INTREPRINDEREA
ACE DE TRICOTAT
Str. Unității nr. 79-91
Sector IV

3

INTREPRINDEREA
DE ȚIGARETE
TIMIȘOARA
Str. Pop de Băsești nr. 2
Telefon 23590

METALE

PRODUSE DIN METAL

- Oțel rotund OL 60 $\varnothing$ 42 To 2,0
- Idem 34 MOC N. 15 $\varnothing$ 42 To 1,6
- Idem OL 50 $\varnothing$ 45 To 1,8
- Idem OLC 45 $\varnothing$ 45 To 4,8
- Idem OL 37 $\varnothing$ 70 To 1,5
- Idem OL 50 $\varnothing$ 70 To 4,7
- Idem OLC 45 $\varnothing$ 70 To 0,8
- Idem OLC 35 $\varnothing$ 85 To 4,0
- Idem OLC 10 $\varnothing$ 90 To 1,0
- Idem OLC 35 $\varnothing$ 90 To 1,0
- Idem 13 CN 30 $\varnothing$ 100 To 1,4
- Idem OLC 35 $\varnothing$ 110 To 3,5
- Idem OLC 45 $\varnothing$ 120 To 3,0
- Idem OLC 45 $\varnothing$ 150 To 5,0
- Oțel lat OL 37 IN 100×10 To 7,0
- Idem OL 37 IK 60×8 To 20,0
- Idem OL 60 40×20 To 1,5
- Oțel UNP 240 OL 37 IN To 8,0

- Tablă neagră OL 37 IN 20 mm To 5,0
- Idem OL 37 IK 20 mm To 5
- Idem OL 42 20 mm To 5
- Oțel pătrat 30×30 To 6
- Idem 140×140 To 1,7
- Idem 160×160 To 2,0
- Profil U. Iași 180×80×5 To 3,2
- Idem 100×60×5 To 2,5
- Idem 60×60×4 To 1,9
- Idem 160×60×4 To 1,9

PROFILE GRELE

- OL 60 $\varnothing$ 150 mm kg. 300
- UNP $\varnothing$ 260 mm kg. 183

LAMINATE CUPRU

- Bandă Cu 1/2 T 8×2 mm kg. 66
- Bare Cu 80×10 mm kg. 30

SÎRME DIFERITE

- Sîrmă sudură 1,20 mm kg. 50

- Idem alum. 3,5 mm kg. 56
- Idem galvanizată $\varnothing$ 1,6 mm kg. 84

MOTOARE UTILAJE - SCULE

MOTOARE ELECTRICE

- 0,8×935 t/m 2/3 gab. 100 (provenit din casare stare bună) buc. 1
- 0,15×3000 t/n (prov. din casare stare bună) buc. 1
- Electromotor 5 NP 220/380 V 0,15×3000 t/m Gab. 80 buc. 5

APARATE DE MĂSURĂ ȘI CONTROL NEELECTRICE

- Manometru ptr. gaze tip MDI buc. 1
- Manometru industrial $\varnothing$ 100-10 atm buc. 2
- Contoar gaze 20 mc. buc. 1

OFERTE

PIETRE DE POLIZOR STAS 601

- 250×30×30 125 Q buc. 5
- 250×25×20 40 N buc. 10
- 175×18×20 16 K buc. 40
- 250×30×30 50 P buc. 10

CHEI LĂCAȘ HEXAGON

- Ø 6 mm buc. 50
- 8 mm buc. 30
- 10 mm buc. 40
- 12 mm buc. 40
- 19 mm buc. 20
- 22 mm buc. 30
- 30 mm buc. 17

PILE ROTUNDE

- 100/2 mm buc. 300
- 150/2 mm buc. 150

PILE SEMIROTUNDE

- 100/2 mm buc. 500
- 150/2 mm buc. 214

PILE PĂTRATE

- 100/2 mm buc. 500
- 150/2 mm buc. 300

— PILE TRIUNGHIULARE

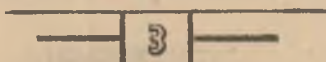
- 100/2 mm buc. 200

BURGHIE STAS 575

- Ø 6,1 buc. 100
- 6,7 buc. 50
- 7,6 buc. 40
- 7,7 buc. 100
- 8,1 buc. 30
- 8,7 buc. 60

- 11,7 buc. 15
- 12,7 buc. 20
- 14,7 buc. 15
- 20,9 buc. 15

PIESE DE SCHIMB RULMENȚI

- Garnitură inelară 50×70 buc. 1
- Pahar pompă benzină buc. 5
- Filtru ulei buc. 2
- Inel etanșare II buc. 10
- Garnitură colector mijlocie buc. 2
- Indicator nivel benzină buc. 1
- Sondă termometru buc. 1
- Cap bară transv. stg. SR. 113 buc. 4
- Ghid supapă motor IMS buc. 8
- Jiglere diferite buc. 5
- Indicator temp. apei buc. 2
- Indicator benzină buc. 1
- Oglindă far dif. buc. 1
- Piston motor IMS buc. 4
- Șurub reglat tacheți buc. 6
- Sticle far 101 buc. 2
- Miner ușă auto buc. 4
- Arc față, spate buc. 2
- Jigler compresor buc. 19
- Jigler arc buc. 19
- Jigler principal buc. 9
- Suport braț motor spate IMS buc. 3
- Suport trapez punte față buc. 1
- Prezoane chiuloasă dif. buc. 1
- Bușon filetat buc. 20

- Cuplaj ebonită buc. 1
- Cui ventil carburator buc. 6
- Clapetă accelerator buc. 1
- Clapetă șoc carburator buc. 1
- Cap fișe bujii buc. 4
- Difuzor carburator buc. 1
- Bucșe distanțier dif. buc. 2
- Pastile cap bară buc. 10
- Supapă centrala frână buc. 5
- Jigler buc. 5
- Foaie I arc față buc. 1
- Foaie arc II față buc. 1
- Bobină stator dinam buc. 10
- Placă ferodou ambreaj buc. 5
- Placă presiune ambreaj buc. 1
- Suport motor față IMS buc. 1
- Cutie viteză IMS buc. 1
- Volan IMS buc. 2
- Foaie arc spate buc. 1
- Butuc disc ambreiaj IMS buc. 5
- Bride arc față stg. buc. 8
- Melc acționare vitezometru buc. 1
- Garnitură filtru pompă centr. buc. 20
- Cap pompă ulei IMS buc. 1
- Garnitură filtru pompă centr. buc. 20
- Levier fuzetă IMS buc. 1
- Levier fuzetă caseta dir. buc. 1
- Idem punte IMS buc. 4
- idem fuzetă Moskvici buc. 1
- Idem fuzetă TV buc. 2
- Idem fuzetă dir. buc. 2
- Idem IMS buc. 1
- Idem buc. 1
- Pivotal fuzetă IMS buc. 6
- Bolț arc spate IMS buc. 24
- Cruce satelit buc. 1
- Arc comprimaj dif. buc. 15

OFERTE

- Furcă glisantă buc. 1
- Arbore primar IMS buc. 1
- Ax planetar dif. buc. 2
- Idem volan direcție buc. 1
- Idem dif. buc. 1
- Idem cardan dif. buc. 1
- Arbore principal pt. ulei buc. 1
- Ax principal pt. ulei cu jînlon buc. 5
- Radiator buc. 1
- Ax planetar dif. buc. 4
- Idem IMS buc. 2
- Carcasă reductor buc. 1
- Idem ambreaj IMS buc. 1
- Capac distribuitor față buc. 1
- Garnitură piston pompă benz. buc. 18
- Capac roți dif. buc. 4
- Arc pt. presiune ambreaj buc. 8
- Idem supapă motor IMS buc. 6
- Bușon rezervor benzină buc. 1
- Manșon cuplare ambreaj buc. 1
- Bucșă bielă buc. 4
- Idem diferită buc. 10
- Segmenți 105×68×14 buc. 7
- Pinion arbore sec. I—II buc. 1
- Idem arbore vit. IV buc. 2
- Idem mers înapoi buc. 1
- Idem arbore satelit IMS buc. 12
- Idem arb. satelit IMS buc. 3
- Idem cond. ulei buc. 5
- Idem acționare buc. 1
- Idem dif. buc. 1
- Tub buc. 5
- Bloc pansoane buc. 1
- Element filtru ulei buc. 1
- Garnitură capac filtru buc. 2
- Supapă pompă benzină buc. 11

- Bucșă cilindru buc. 8
- Bucșă arbore cotit buc. 2
- Tub frină buc. 4
- Garnitură pompă apă buc. 2
- Arcuri confecționate buc. 1
- Căpăcele buc. 2
- Stecher pt. remorcă buc. 1
- Petece calde buc. 22
- Întrerupător stop. hidraulic buc. 1
- Lama ștergător parbriz buc. 1
- Arbore came distribuitor buc. 2
- Pinion angrenare buc. 3
- Bucșă bielă buc. 8
- Supapă buc. 10
- Ramă far buc. 4

DIVERSE PIESE DE SCHIMB SPECIALE DIN IMPORT

- Bolț 6×12 ES buc. 36
- Cap furcă buc. 78
- Ghidaj lagăr 17050 L buc. 54
- Role Ø 6×6 buc. 804

CURELE TRAPEZOIDALE

- 10×6×1320 buc. 7
- 10×6×450 buc. 10
- 10×6×850 buc. 10
- 10×6×1000 buc. 10
- 10×8×1250 buc. 7
- 13×8×560 buc. 2
- 13×8×1320 buc. 5
- 13×8×3000 buc. 20
- 17×11×800 buc. 9
- 17×11×850 buc. 7
- 17×11×925 buc. 5
- 17×11×1180 buc. 5
- 17×11×1320 buc. 15

- 17×11×1650 buc. 5
- 17×11×1900 buc. 2
- 17×11×3150 buc. 3
- 17×11×3750 buc. 7

RULMENȚI

- NU 310 buc. 15
- E 12 (6012) buc. 4
- E 13 buc. 4
- 1203 buc. 2
- 1215 buc. 4
- 2206 buc. 5
- 2302 buc. 2
- 2305 buc. 2
- 2305 K buc. 25
- NU 2305 buc. 3
- 2307 K buc. 7
- 2308 K buc. 2
- NN 3014 K buc. 3
- 3306 buc. 5
- 16005 buc. 2
- 7209 buc. 6
- 30213 buc. 2
- 109906 buc. 6
- 30216 buc. 2
- 30217 buc. 3
- 30230 buc. 7
- 30308 buc. 5
- 51211 buc. 4
- 51213 buc. 4
- 27308 buc. 2
- 4902 RNU buc. 10
- E 10 buc. 3

DIVERSE

- Tub PVC 24 mm m. 100
- Trazistori EFT 321 buc. 2
- Termorezistențe cod. 264-00 2174—550°C buc. 5
- Panglică tafta vernil lat 52 mm m. 200
- Pompă Lotru ASI 100 c cuplat 18,5 kw 3000t/m 380 W buc. 1
- Pompă Criș 65 B-8 N-4-0,55×1,500 t/m buc. 1
- Motor Volga Km 365,407 de la ultima RK 12964 km buc.1
- Tablă zincată 0,5 mm kg. 900
- Becuri 12 V×25 W buc. 50
- Conductor bobinaj 1,90 kg. 13
- Anvelopă Volga 670×15 mm buc. 1
- Condensatori ceramici B 3000 — 200 — TGL 68—109 buc. 34
- Sare Cuprare R 18 kg. 64
- Acid ortofosforic kg. 91,500
- Acid azotic kg. 54
- Hirtie anticorozivă cu suport pvc. folio kg. 190

CONTRACT ECONOMIC

PRECIZĂRI PRIVIND PERFECTAREA CONTRACTELOR ECONOMICE SEMNATE CU OBJECȚIUNI

Semnarea contractelor economice cu obiecțiuni ridică, în practică, noi aspecte privind modul cum aceste contracte se consideră sau nu perfectate.

Se știe că, în această privință, practica arbitrală a adoptat soluții constructive, menite să sprijine realizarea sarcinilor de plan și să promoveze voința reală a părților contractante.

În cazul contractelor economice având ca obiect furnizarea de combustibili și de energie se solicită, în mod frecvent, de către unitățile beneficiare, pe calea obiecțiunilor precontractuale, majorarea cantității înscrise de către unitățile furnizoare în proiectele de contract.

În ipoteza în care unitățile furnizoare nu încearcă concilierea obiecțiunilor și nici nu sesizează organele competente a rezolva neînțelegerile precontractuale, se pune problema consecințelor la care dă loc această omisiune.

Soluția trebuie să aibă în vedere împrejurarea — esențială, după părerea noastră — că, fiecărei unități beneficiare, cantitatea de combustibil și de energie se stabilește prin repartitie. Dacă pe calea obiecțiunilor precontractuale, se solicită cantități de combustibili sau de energie superioare prevederilor repartitiei, omisiunea de a încerca concilierea neînțelegerii și de a o deduce spre soluționarea organelor competente, nu duce la concluzia că obiecțiunile au fost acceptate de către unitatea furnizoare. Aceasta — datorită relației specifice dintre sarcina de plan, stabilită prin repartitie, și contractul economic, relație în care, sarcina de plan fiind obligatorie, determină conținutul contractului. Dată fiind această obligativitate, nu este de admis ca, pe calea acceptării tacite, să se considere încheiat contractul economic în neconcordanță cu sarcina

de plan. Mai precis, nu se poate considera că, prin efectul omisiunilor unității furnizoare, contractul s-a încheiat pentru o cantitate de combustibili sau de energie mai mare decât cea prevăzută în repartitie.

Drept urmare, în situația analizată, contractul economic se consideră perfectat pentru cantitatea mai mică prevăzută în repartitie, afară, bineînțeles, de cazul în care repartitia a fost în mod valabil modificată prin majorarea cantității de combustibili sau de energie atribuită unității beneficiare.

Astfel, ar fi greșit să se socotească că, urmare neconcilierii sau nerezolvării obiecțiunilor, contractul economic nu s-a perfectat deloc. O atare concluzie ar contraveni acelor soluții ale practicii arbitrale care, în asemenea situații, consideră contractul perfectat la nivelul cantității pentru care există și acordul celeilalte părți, desigur, numai în măsura în care prevederile repartitiei nu impun o altă soluție.

Rezolvarea este radical diferită dacă neînțelegerea precontractuală nu privește cantitatea ori un alt element prestabilit prin repartitie, ci se referă la clauze contractuale care se stabilesc prin simplul acord de voință al părților. În acest caz, se produc toate consecințele pe care practica arbitrală le deduce din comportarea comisivă sau omisivă a părților.

O asemenea clauză contractuală este cea prin care se stabilește obligația de ridicare a produselor de către unitatea beneficiară ori de expedierea lor de către unitatea furnizoare. Un contract economic în care s-a prevăzut obligația unității beneficiare de a se prezenta pentru ridicarea produselor a fost semnat de către unitatea beneficiară cu obiecțiuni prin care a solicitat înlocuirea acestei obligații cu îndatorirea unității furnizoare de a expedia produsele. Față de faptul că această din urmă unitate nu a invitat-o pe cea beneficiară la concilierea obiecțiunilor și nici nu a sesizat organele competente a rezolva neînțelegerea, Arbitrajul de Stat Central, prin hotărîrea nr. 2758/1976, a considerat că obiecțiunile au fost acceptate de către unitatea furnizoare. Prin urmare, a fost înlăturată apărarea for-

mulată de această unitate în sensul că nepredarea la termen și integral a produselor contractate s-a datorat unității beneficiare care nu a îndeplinit obligația de ridicare.

I. ICZKOVITS

FINANCIAR

EXECUTAREA ÎN BAZA TITLULUI NOTARIAL ȘI A HOTĂRÎRII PENALE PRIVIND AVANSURI ÎN NUMERAR

1. Titlul executoriu eliberat de Notariatul de Stat în temeiul Decretului nr. 387/1952, republicat în B. Of. nr. 18 din 7 iulie 1959 și apoi modificat prin Decretul nr. 712/1966, are aceeași putere executorie precum hotărîrile judecătorești definitive, hotărîrile arbitrale sau orice alt titlu executoriu prevăzut de lege. În baza acestui titlu creditorul este autorizat să pornească executarea silită împotriva debitorului pentru a obține realizarea creanței sale.

În Decretul nr. 387/1952, republicat și modificat, sînt cuprinse anumite dispoziții pentru punerea în executare a titlului executoriu notarial. Ulterior însă prin Decretul nr. 221/1960 și H.C.M. nr. 792/1960, ambele republicate în B. Of. nr. 144 din 15 decembrie 1969, s-a instituit o nouă procedură de executare silită a creanțelor bănești ale statului și ale organizațiilor socialiste împotriva persoanelor fizice. În această situație, dispozițiile din Decretul nr. 387/1952, republicat și modificat pot fi aplicate numai în măsura în care se coroborează cu prevederile din Decretul nr. 221/1960 și H.C.M. nr. 792/1960, ambele republicate.

Conform reglementărilor citate, titlul executoriu notarial avînd ca obiect avansuri în numerar nejustificate, și sume necheltuite ce nu au fost depuse în termen, precum și penalizarea de întîrziere aferentă, se pune în executare imediat după eliberarea lui de către Notariatul de Stat, fără a fi necesară vreo formalitate de investi-

re, formalitate prevăzută în Codul de procedură civilă pentru marea majoritate a titlurilor executorii tradiționale.

Procedura de punere efectivă în executare și modalitățile propriu-zise de executare silită fiind deci cele din Decretul nr. 221/1960 și H.C.M. nr. 792/1960, ambele republicate.

Odată obținut titlul, în baza art. 20 din Decretul nr. 221/1960, republicat, fiind vorba de o creanță recunoscută în favoarea unei unități socialiste, unitatea creditoare va porni executarea debitorului prin sesizarea organului de executare competent. În măsura în care se descoperă că debitorul este încadrat în muncă, **poprirea se va înființa pe baza unei simple adrese a unității creditoare, la care se anexează copia titlului notarial, unitatea la care lucrează debitorul devenind automat terț poprit, calitate în care are o serie de obligații prevăzute de Decretul nr. 221/1960 și H.C.M. nr. 792/1960.**

2. Hotărîrea judecătorească penală definitivă constituie temeiul executării silite atunci cînd titularul de avans răspunde civil pentru comiterea unui delict penal în legătură cu avansul în numerar.

Punerea în executare a hotărîrii judecătorești penale definitivă pentru plata avansului nejustificat sau a sumei necheltuite ce nu a fost depusă în termen și a penalizării aferentă, are loc în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă. Ca atare, conform art. 269 din Codul de procedură civilă și art. 20 din Decretul nr. 221/1960, republicat, instanța judecătorească este obligată să comunice dispozitivul hotărîrii în vederea executării. Adresa instanței de comunicare a dispozitivului hotărîrii penale constituie titlu executoriu. Prevederea legală citată simplifică procedura pentru începerea executării și înlătură cheltuielile, dificultățile și amînarea punerii în executare determinate de investirea cu formulă executorie a hotărîrii penale prin care s-a dispus restituirea avansului nejustificat sau a sumei necheltuite și a penalizării de întîrziere aferentă.

Cuantumul debitului ce se pune în executare în baza hotărîrii penale este determinat de suma avansului nejustificat legal și a sumelor ne-

cheltuite din avansurile acordate care nu au fost depuse la casierie în termenele stabilite, precum și a penalizării de 0,50% pe zi de întîrziere, așa cum reiese din art. 38 al Regulamentului operațiilor de casă ale unităților socialiste, aprobat prin Decretul nr. 209/1976 (Vezi, Curierul nostru din Suplimentul nr. 51 din 23 decembrie 1977).

3. În cazul urmării prin poprire asupra retribuției debitorului, indiferent că este vorba de titlu executoriu notarial sau hotărîrea judecătorească penală definitivă, **rata lunară de reținut va fi aceea de o treime din retribuția tarifară lunară netă, conform art. 109, alin. 2 din Codul muncii, fără a putea depăși, împreună cu alte rețineri, o jumătate din aceasta (A se vedea și Al. Deteșan, Gh. Țigăeru, C. Jornescu, Gestionarea și controlul valorilor materiale și bănești, editată de Rev. economică, 1977, p. 149).** Dispozițiile din textul art. 109 a Codului muncii sînt aplicabile și în privința trimiterii titlului executoriu la unitatea la care s-a încadrat debitorul, după încetarea contractului de muncă cu unitatea păgubită (alin. 3).

4. În ce privește celelalte metode de executare silită, altele decît poprirea pe retribuție, titlu executoriu notarial și hotărîrea judecătorească penală definitivă, se aplică procedura de executare prevăzută de Decretul nr. 221/1960 și H.C.M. nr. 792/1960, ambele republicate în 1969, procedură care nu prezintă particularități nici în cazul cînd obiectul, executării îl formează debite reprezentînd avansuri în numerar.

drd. Ioan CONDOR

INVESTIȚII

CONSTITUIREA COMISIILOR DE RECEPȚIE A OBIECTELOR DE INVESTIȚII

Art. 57—60 incluse în secțiunea a VI-a a capitolului III din Legea nr. 8/1977 sînt consacrate recepției construcțiilor. Fără a determina alcătuirea și natura lor, prevederile art. 58 din citata lege, face trimitere la

alte dispoziții legale referitoare la constituirea comisiilor de recepție. Aceste norme legale sînt: art. 25—27 inclusiv din Legea nr. 72/1969, art. 40 din H.C.M. nr. 900/1970 și anexa nr. 5 la această Hotărîre.

Constituire. Potrivit art. 25 din Legea nr. 72/1969, beneficiarii de investiții răspund pentru organizarea în bune condițiuni și efectuarea la timp a recepției capacităților și obiectivelor de investiții, ceea ce înseamnă că aceste unități au și obligația de a lua din timp măsurile necesare pentru ca organele cu competență legală să procedeze la constituirea comisiilor de recepție.

Recepția unui obiectiv de investiții, în toate etapele, se efectuează de către o comisie unică, compusă dintr-un președinte și 2—20 membri specialiști, în funcție de importanța obiectivului și complexitatea tehnică a lucrărilor care alcătuiesc investiția (pct. 2 din Normele privind recepția obiectivelor de investiții stabilite în anexa nr. 5 la H.C.M. nr. 900/1970).

Prevederea de mai sus, cu privire la unicitatea comisiei în toate fazele recepției, nu trebuie înțeleasă în sensul că pe întreaga sa perioadă de activitate comisia va avea necesarmente aceeași componență ca la constituire, ci că organismul în cauză, odată stabilit, va rămîne în ființă pînă la epuizarea tuturor sarcinilor și atribuțiilor sale, chiar dacă pe parcurs se petrec modificări în componența sa, respectiv se procedează la înlocuirea unor membri.

Deoarece potrivit art. 59 alin. 2 din Legea nr. 8/1977, între recepția preliminară și recepția finală trebuie să treacă o perioadă ce variază între 1 an și 3 ani, în funcție de natura construcțiilor, în cazul în care comisia de recepție se descompletează, ea va fi completată de același organ care a desemnat-o inițial.

Titularii și beneficiarii de investiții trebuie să prezinte din timp organelor competente a alcătui comisia de recepție, propuneri nominale privind componența, astfel ca aceasta să fie numită cu cel puțin 45 zile înainte de termenul contractual prevăzut pentru terminarea primului obiect care urmează să fie supus recepției (pct. 4 din Norme).

În componența comisiilor de recepție vor fi cuprinși, după caz, și oameni de știință, profesori universitari și alte cadre de specialitate (art. 26 alin. 1 fraza finală din Legea nr. 72/1969).

Comisiile de recepție se numesc nominal de :

— Consiliul de Miniștri, la propunerea titularului de investiții, pentru investițiile ai căror indicatori sînt aprobați de Consiliul de Miniștri ;

— Colegiile ministerelor, comitetele executive ale consiliilor populare, consiliile oamenilor muncii din centrale și din întreprinderi, potrivit competențelor de aprobare a investiției ce urmează a fi supusă recepției la propunerea beneficiarului de investiții, (art. 26 alin. 1 din Legea nr. 72/1969, art. 40 alin. 1 din H.C.M. nr. 900/1970 și pct. 3 din Norme).

Pentru lucrările de investiții din gospodăria comunală, construcții de locuințe și social-culturale, din planurile consiliilor populare și al municipiului București ai căror indicatori au fost aprobați de Consiliul de Miniștri sau de Comitetul pentru Problemele Consiliilor Populare și care se dau în folosință eșalonat, pe obiecte ce pot funcționa independent, comisiile de recepție vor fi numite de comitetele executive ale respectivelor consilii populare, potrivit limitelor legale de competență pentru aprobarea documentațiilor tehnico-economice. Dacă excede competența lor, comisiile vor fi numite de C.P.C.P.

Potrivit pct. 5 din Norme, pentru recepția construcțiilor de locuințe, a lucrărilor edilitare și a celorlalte construcții a căror realizare și punere în funcțiune reprezintă pentru beneficiar o activitate continuă de investiții, organele competente prevăzute la pct. 3 lit. b din Norme, vor putea numi comisii permanente de recepție cu competență teritorială.

Președintele comisiei este desemnat nominal de organele administrației de stat competente a alcătui comisia și va fi un adjunct al ministrului sau alt cadru cu funcție de conducere din minister, pentru cele mai importante investiții sau un vicepreședinte sau un membru al comitetului executiv al consiliului popular.

Astfel cum rezultă din cele de mai sus, comisia de recepție este un or-

ganism independent, o entitate juridică administrativă de sine stătătoare, un subiect de drepturi și obligații distinct de unitatea socialistă beneficiară a construcției. Acest fapt generează o serie de consecințe de maximă importanță pe plan juridic privind forța probantă a constatărilor comisiei de recepție, opozabilitatea hotărîrilor sale atît față de antreprenor (eventual antreprenor general) cit și față de beneficiar, precum și în ceea ce privește responsabilitatea membrilor comisiei.

Dr. C. JORNESCU

TRANSPORT

MODUL DE AMBALARE AL PIESELOR AUTO ÎN TRANSPORTURILE PE CALEA FERATĂ

La transportul autovehiculelor, tractoarelor și al altor mașini cu tracțiune mecanică pe calea ferată, se constată în unele cazuri lipsuri sau degradări a unor piese ale acestora.

Arbitrajul de Stat Central a fost chemat astfel în repetate rînduri să se pronunțe în litigiile generate de asemenea cazuri.

Mai ales în ultimul timp Întrep. de difuzare a materialelor sportive București (IDMS) a înaintat o serie de acțiuni în acest sens (Ex. dos. nr. 3321/1977 al Arbitrajului de Stat Central).

Arbitrajul de Stat în mod constant, în conformitate cu prevederile art. 5 § 6 din Convenția internațională S.M.G.S., a hotărît că pentru a se putea reține culpa C.F. la transportul autovehiculelor, tractoarelor și al altor mașini cu tracțiune mecanică, predătorul este obligat să plumbuiască cabina și capota, iar în caz de necesitate, și acumulatorul, roata de rezervă și lăzile cu piese de rezervă, cu scule și cu părțile ușor demontabile.

Plumburile predătorului trebuie să corespundă dispozițiilor prevăzute de art. 8 § 8 S.M.G.S. și anume să aibă următoarele semne bine imprimare : denumirea stației (prescurtată), data

aplicării plumbului și numele prescurtat al predătorului.

Lăzile cu piesele de rezervă, sculele și părțile ușor demontabile trebuie să fie balotate cu bandă metalică și plasată în cabina sigilată a vehiculului, iar în caz de imposibilitate de plasare în cabină, să fie fixate pe podeaua vagonului. În fiecare ladă trebuie să se introducă o listă a conținutului acesteia.

Pentru fiecare autovehicul, tractor sau mașină cu tracțiune mecanică, predătorul este obligat să întocmească cite o listă conform modelului din anexa la SMGS, în două exemplare, în limba țării de predare și în limba rusă sau germană.

În listă trebuie să fie indicată citimea plumburilor aplicate, citimea lăzilor cu piesele de rezervă și scule, enumerarea tuturor pieselor demontate de pe mașină, precum și locul unde se află lăzile. Un exemplar al listei trebuie să fie fixat în interior, pe geamul lateral al cabinei, iar exemplarul al doilea se anexează la scrisoarea de trăsura.

Menționăm că art. 28 § 4 din Convenția S.M.G.S. prevede că reclamațiile pentru sumele sub 2,25 ruble de scrisoare de trăsura, nu se iau în considerație. Dacă reclamația reprezintă pentru o sumă mai mare de 2,25 ruble, iar la examinare se stabilește că suma care urmează să fie restituită este mai mică de 2,25 ruble, această sumă nu se plătește reclamantului.

Desigur că în aceste cazuri reclamantul trebuie să prezinte scrisoarea de trăsura în original, factura și procesul verbal comercial.

Cum în transporturile internaționale, în special, factura externă prevede valoarea totală a autovehiculului și nu a pieselor lipsă, Arbitrajul a admis ca în asemenea cazuri, reclamanta să poată face dovada prejudiciului cerînd această valoare de la predător, sau de la întreprinderea importatoare. În cazul valorilor mari va fi necesară expertiză oficială.

În caz de avarie a acestor piese calea ferată trebuie să plătească suma corespunzătoare deprecierei valorii mărții, fără compensarea altor pagube (art. 25 S.M.G.S.).

LUCIAN THEODORU

RAPORTURI DE MUNCĂ

CONTRACTUL DE MUNCĂ PE TIMPUL ÎNDEPLINIRII SERVICIULUI MILITAR

Din prevederile cuprinse în art. 72 din Codul muncii și în Legea nr. 14/1972 rezultă anumite consecințe pe care satisfacerea serviciului militar le are asupra contractului de muncă, după cum urmează.

● Pentru persoanele încadrate în muncă chemate pentru satisfacerea serviciului militar în termen, cu termen redus sau ca elevi în școlile militare de ofițeri de rezervă, contractul de muncă se menține, iar această perioadă de satisfacere a serviciului militar intră în calculul vechimii neîntrerupte în aceeași unitate.

Contractele de muncă ale persoanelor sus arătate nu pot fi desfăcute decât în următoarele cazuri :

— unitatea se desființează (art. 130 alin. 1. lit. b din Codul muncii) ;

— unitatea își restrânge activitatea, prin desființarea unor posturi de natura celor ocupate de cei în cauză (art. 130 alin. 1 lit. a din Codul muncii).

În ambele cazuri unitatea sau organele ierarhic superioare sînt obligate să asigure acestor persoane încadrarea lor în aceleași munci sau în munci echivalente, în aceeași localitate, potrivit pregătirii și capacității lor profesionale. Locul în care au fost încadrate se va comunica și unității militare la care persoanele în cauză au fost încorporate.

Posturile persoanelor încadrate în muncă și care își satisfac serviciul militar nu pot fi ocupate decât în mod temporar.

● Cei încadrați în muncă și care au fost chemați la centrele militare în vederea încorporării, sînt obligați să se prezinte la locul lor de muncă în termen de 5 zile de la data la care li s-a comunicat că nu au fost încorporați. Centrele militare trebuie să comunice unităților socialiste această dată.

● Cei încadrați în muncă și care și-au îndeplinit obligațiile militare (prin lăsarea la vatră sau trecuți în

rezervă) sînt obligați să se prezinte la locul lor de muncă din unitățile socialiste în termen de 15 zile de la data lăsării la vatră ori a trecerii în rezervă, în baza art. 76 din Legea nr. 14/1972 care a modificat implicit art. 72 din Codul muncii. Unitatea militară trebuie să comunice organizației socialiste data respectivă.

● În cazurile în care persoanele încadrate în muncă au fost admise în școlile militare sau în instituțiile militare de învățămînt superior, contractele de muncă se desfac pe data prezentării la aceste școli sau instituții.

J. COSTIN

AGRICULTURĂ

EXECUTAREA LUCRĂRILOR DE ÎNTREȚINERE A AMENAJĂRILOR INTERIOARE

Potrivit art. 32 din Legea nr. 7/1974 cu privire la realizarea, exploatarea, întreținerea și finanțarea amenajărilor de irigații și a celorlalte lucrări de îmbunătățiri funciare, unitățile socialiste — de stat și cooperatiste sau obștești — care au în administrare asemenea amenajări și lucrări, au obligația de a le păzi și întreține în vederea asigurării funcționării lor la parametrii stabiliți prin documentațiile aprobate.

Obligația de mai sus se cere îndeplinită cu respectarea regulilor generale de exploatare, întreținere și pază stabilite de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare precum și cu prevederile din regulamentele de exploatare întocmite de unitățile de proiectare.

Aceste lucrări se execută fie de către unitățile socialiste care administrează amenajările interioare, fie de către întreprinderile de exploatare a îmbunătățirilor funciare, contra cost. În acest din urmă caz, între unitățile care administrează amenajările interioare și unitatea IELIF se încheie contracte de executare de lucrări de întreținere.

În cazul cînd unitățile administratoare nu execută la termen lucrările

de întreținere și nici nu solicită executarea lor, pe bază de contract, de către toate unitățile IELIF, aceste din urmă unități vor executa lucrările necesare chiar dacă nu sînt cerute.

În această situație deci, încheierea contractelor economice nu constituie o condiție prealabilă necesară pentru executarea lucrărilor. În mod corespunzător, contravaloarea lucrărilor executate în astfel de împrejurări se obține de unitatea IELIF fără contract, prin decontare bancară, pe baza documentației lucrărilor executate.

Această reglementare este menită să asigure executarea lucrărilor de întreținere chiar și în situațiile în care unitățile care administrează amenajările nu îndeplinesc obligațiile care le revin în acest sens. Într-adevăr, buna întreținere a amenajărilor de irigații și a lucrărilor de îmbunătățiri funciare constituie un aspect care depășește interesele unității administratoare.

Pentru constituirea fondurilor necesare realizării acestor lucrări, unitățile administratoare datorează tarife.

Astfel cum rezultă din Decizia primului arbitru de stat nr. 3844/1977, practica arbitrală a stabilit următoarele privitor la natura juridică a acestor tarife :

— ele au un caracter prestabilit, anual și indivizibil ;

— se plătesc în întregime, indiferent de volumul operațiilor de întreținere efectiv prestate și de numărul de udări efectuate precum și de consecințele care derivă din acestea ;

— se raportează la suprafață și natura culturilor deservite.

În consecință, tarifele nu sînt divizibile nici în raport de momentul intrării în funcțiune a sistemului de irigații și nici în raport de numărul de udări efectuate sau de cantitatea de apă utilizată.

În acest sens, prin decizia primului arbitru de stat nr. 3785/1977, s-a statuat că nu poate determina divizarea tarifului faptul că părțile au încheiat contractul abia la 26 aprilie 1977. De asemenea, faptul că decontarea tarifului se face trimestrial, nu modifică caracterul său anual și indivizibil.

H. MATEI

PRACTICĂ JUDECĂTOREASCĂ

● Condițiile în care trecerea în altă muncă poate fi dispusă în mod legal.

Unul din principiile care domină legislația muncii este stabilitatea în muncă. Pentru traducerea în viață a acestui principiu, Codul muncii instituie o seamă de garanții printre care și inadmisibilitatea modificării unilaterale a unor clauze din contract, cum ar fi schimbarea locului de muncă convenit de părți la încheierea contractului de muncă. Dat fiind însă că unul din elementele esențiale ale raportului juridic de muncă este subordonarea persoanei și integrarea în procesul de producție și de muncă, este firesc ca atunci când necesități reale impun, să se poate proceda la schimbarea locului de muncă. Neabătându-se de la practica sa constantă în acest sens, prin decizia nr. 6/1976 secția civilă a Tribunalului Suprem a considerat că se poate proceda la schimbarea locului de muncă a unei persoane dacă se dovedește existența unei situații deosebite determinată de necesitatea asigurării bunei funcționări a unității, care să reclame obligația de a presta muncă în alt post.

● **Desfacere contract de muncă.** Reducerea din statul de funcții al unității la unicul post de o anumită natură, prin desființarea lui, justifică desfacerea contractului de muncă a unei persoane gravide, care ocupă postul respectiv. Și în acest caz, unitatea este obligată în baza dispozițiilor art. 133 din Codul muncii, să ofere persoanei în cauză trecerea în altă muncă corespunzătoare sau să ia măsurile pentru recalificarea acesteia. Neîndeplinirea acestor obligații atrage plata unor despăgubiri.

În speță, ca urmare a reorganizării a fost desființat postul de șef serviciu financiar, iar odată cu această măsură, forul ierarhic competent a redus unității în mod corespunzător și fondul de retribuție. Într-o atare situație, Tribunalul Suprem secția civilă prin decizia sa nr. 86/1976 a statuat

că nu sînt aplicabile prevederile art. 146 din Codul muncii, unitatea avînd însă obligația de a respecta prevederile art. 133 Codul muncii care trebuie să premergă desfacerea contractului de muncă.

● **Reintegrarea în funcție ca urmare a anulării desfacerii contractului de muncă.** Instanța noastră supremă a fost constantă în a considera că prin anularea desfacerii contractului de muncă de către organul de jurisdicție, are loc o repunere totală în drepturi a celui în cauză, socotindu-se că respectivul contract de muncă nu a fost cu nimic alterat. Drept urmare, reincadrarea se va face exact în situația avută anterior măsurii ce s-a constatat a fi ilegală. Reintegrarea trebuie să se facă în același loc de muncă, cu aceeași funcție și cu aceeași retribuție.

Prin decizia nr. 1777/1976, secția civilă, a Tribunalului Suprem a confirmat practica sa anterioară în sensul celor de mai sus.

● **Pierderea dreptului de a primi indemnizație în cazul incapacității de muncă.** Prin decizia nr. 1105/1976, secția civilă a Tribunalului Suprem a adus o importantă precizare în aplicarea prevederilor H.C.M. nr. 880/1965. Acest act normativ în art. 25 prevede că indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă nu se acordă celor ce simulează boala ori nu respectă tratamentul medical sau nu se prezintă la revizia medicală. Instanța supremă a considerat că faptul de a presta, în timpul concediului medical, o activitate producătoare de venituri echivalează cu nerespectarea tratamentului medical ducînd — pe cale de consecință — la pierderea dreptului la indemnizația pentru incapacitate de muncă. Soluția este cu totul judicioasă fiind în spiritul actului normativ citat.

● **O unitate socialistă este prejudiciată prin plata necuvenită făcută altei unități chiar dacă aceasta a virat la bugetul de stat suma încasată fără justificare.** Înainte de apariția H.C.M. nr. 1885/1970, instanța noastră supremă considera că prin vărsarea la bu-

getul de stat a sumelor primite necuvenit de către o unitate socialistă, unitatea plătitoare nu suferea nici un prejudiciu, dat fiind că sumele respective se regăseau, în final, în bugetul de stat.

Din 1970 și pînă în prezent, Tribunalul Suprem luînd în considerare atît prevederile art. 11 lit c din H.C.M. nr. 1885/1970 cit și elementele de bază ale planificării financiare a statuat că plata unei sume necuvenite, ori prescrierea unei creante, reprezintă o pagubă reală în patrimoniul respectivei unități, deoarece acestea i s-au diminuat mijloacele bănești afectate de stat pentru realizarea planului de producție, chiar dacă cealaltă unitate varșă sumele în cauză la bugetul de stat. Prin decizia nr. 921/1976 secția civilă a Tribunalului Suprem, și-a menținut în continuare punctul de vedere arătat mai sus, considerînd că o asemenea plată reprezintă un prejudiciu în patrimoniul unității plătitoare, angrenînd răspunderea materială a persoanelor vinovate.

● **Prezumția de culpă operează numai împotriva gestionarilor, neaplicîndu-se altor persoane.** Este cunoscut că art. 23, 25, 27 și art. 31 din Legea nr. 22/1969 consacră o excepție de la unul din principiile de bază ale dreptului muncii, în sensul că dovada temeiniciei și a legalității măsurilor luate de unitate incumbă acesteia. În virtutea prevederilor cuprinse în articolele sus citate, care reglementează răspunderea materială a gestionarilor împotriva acestora operează prezumția de culpă, răsturnîndu-se astfel sarcina probei, revenind gestionarilor și celor asimilați, să dovedească netemeinicia și nelegalitatea deciziei de imputare.

Această prezumție este de strictă aplicare, referindu-se numai la gestionari și la persoanele asimilate acestora, neputîndu-se extinde și asupra altora care fac operații mecanice de manipulare a bunurilor (ambalări, despachetări, sortări, stivuirii etc.) din dispoziția și sub supravegherea gestionarilor. În acest sens s-a pronunțat Tribunalul Suprem secția civilă prin decizia nr. 428/1976.

C. J.